

delinger. Og jeg håber, at socialministeren måske sammen med sundhedsministeren vil overveje, hvordan lovgivningen eventuelt gennem en udvidelse af tvangstilbageholdelsesparagraffen kan justeres, så vi i størst mulig grad forhindrer de uoprettelige skader, en moders misbrug kan forvolde det ufødte barn.

Når et barn er født, står vi jo klar med alle mulige tilbud for at hjælpe barnet til et godt liv, men skaden sker altså, før barnet fødes, i graviditetsperioden, og det er her, vi må træde til tidligst muligt.

I Norge har man fire institutioner specielt til sådanne gravide misbrugere, og gennem støtte fra behandlere og andre beboere motiveres den enkelte gravide til at passe på sit ufødte barn. Og belønningen for kvinderne er jo enorm, de føder et sundt og velskabt barn, også selv om de ofte efter fødslen må overgive omsorgen for barnet til, hvad de kalder Barnvernet deroppe; de synes, det er kampen værd.

Men når vi taler om lovforslag nr. L 104, må jeg sige, at lovens beskyttelsesinteresse jo egentlig således kun er stofmisbrugeren selv, men vi vil egentlig godt have fokus flyttet på linje med May Olofsson og praksis i Norge, således at fokus kommer på det ufødte barn og det ufødte barns ret til at blive født uden skader.

Og når alt det her er sagt, så vil jeg sige, at jeg ser frem til en meget konstruktiv udvalgsbehandling af L 104, og vi støtter det naturligtvis.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Vi deltog som tidligere nævnt i samme rejse, og jeg finder grund til at rette et par ting, som er oplagt forkerte i fru Tove Videbæks fremstilling. Jeg siger ikke, at det var med vilje, men jeg siger, at de var oplagt forkerte.

Den ene var, når fru Tove Videbæk siger, at frivillig tvang var en stor succes. Den melding, vi fik, var, at der er stadig færre, der bliver behandlet under frivillighedsparagraffen, og at man i stigende grad bevæger sig over i den egentlige tvang, altså den, hvor der ikke er samtykke, hvor man ikke har underskrevet. Og det var de bekymrede over, dem, vi talte med af behandlerne, det var nogle psykologer fra en bestemt institution – jeg kan ikke huske, hvad den hed – men de var bekymrede over den udvikling. Og derfor vil jeg bare spørge, om fru Tove Videbæk også har samme opfattelse.

Så var vi sammen på besøg i et kvindekollektiv, og fru Tove Videbæk fik sagt, at det ikke var lykkedes for dem, hvis der ikke havde været tvang. Jeg vil bare bede fru Tove Videbæk bekræfte, at ingen af dem, vi traf, var indlagt under tvangsbestemmelserne, at alle uden undtagelse var der frivilligt, og at det faktisk lykkedes netop med frivilligheden, og at det afgørende efter deres egen opfattelse ikke var tvang eller frivillighed, men at de indgik i et fællesskab, hvor man bandt hinanden op.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er korrekt, at vi havde besøg af et par psykologer fra en akutinstitution i Oslo, som var lidt usikre på det her med tvang, ligesom også psykologer og andre gode mennesker er det herhjemme, men de var faktisk de eneste, som problematiserede det noget videre.

Problemet for de her psykologer var jo også, at de var ansat på en akutinstitution i Oslo, som bestemt ikke var beregnet til at behandle gravide misbrugere. Og der var flere, som de nævnte var nogle klienter, som burde være sendt videre til andre institutioner, men det fylke, som de hørte under, ville ikke betale den pris, det kostede at sende dem f.eks. til Porsgrunn, hvor man havde en institution, som lige var beregnet for de her personer, så det var jo et dilemma. Det var en kompliceret problemstilling, de stod i, og derfor var de meget frustrerede.

Med hensyn til det her med den frivillige tvang blev det på Arken, som vi var på, jo meget tydeligt sagt, at de var indlagt frivilligt, men der blev også sagt, hvad lederen ville gøre, hvis de gik derfra, jamen så ville han ringe efter politiet, og det ville man jo ikke gøre, hvis de bare selv havde bedt om at komme derind.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil sådan set bare kvittere for bekræftelsen på begge punkter. Vi kan jo så også læse dokumenterne, når vi får referaterne fra turen.

Jeg mener nemlig, at det er utrolig vigtigt at være præcis i den her diskussion, for jeg tror egentlig, at alle i debatten deler den opfattelse, at det er dybt uansvarligt at have et misbrug, når man er gravid.

Man kan i øvrigt diskutere, hvad man synes om misbrug, men når et foster skades, er det simpelt hen dybt uansvarligt. Så det er ikke der, det skiller på det grundlæggende synspunkt.